

Keman Eğitiminde Kullanılan M. Crickboom Metodunun Birinci Fasikülünün İncelenmesi*

Fatma Ceyda ÇINARDAL**, Şeyda ÇILDEN***

Öz

Çalgı eğitiminde kullanılmak üzere oluşturulan metotlar, öğrencilerin becerişsel (psikomotor) alan davranışlarını kazandırmaya ve geliştirmeye yöneliktir. Sistematik olması sebebiyle metotlar, çalgı eğitiminin bir dalı olan keman eğitiminde de sıklıkla kullanılmaktadır. Bu metotlardan M. Crickboom Metodu'nun başlangıç düzeyindeki birinci fasikülü araştırmanın konusunu oluşturmaktadır. Bu çalışmada, fasikülde yer alan keman çalma teknikleri incelenerek; metodun öğretim açısından içeriği, keman çalmak için gerekli olan sağ ve sol el tekniklerine ilişkin çalışmaları ne ölçüde kapsadığı; alıştırmaların, etütlerin ve parçaların teknik ve müziksel özelliklerinin neler olduğu araştırılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Keman eğitimi, Mathieu Crickboom, keman metodu, teknik ve müziksel analiz.

Analysis of the First Fascicle of M. Crickboom Method in Violin Education

Abstract

Methods created to be used for instrument education are intended to provide and improve skill-based (psycho-motor) behaviors of students. Since they involve a systematic structure, these methods are often used in violin education as a branch of musical instrument education. Entry-level first fascicle of M. Crickboom Method which is one of these methods is the subject of this research. In this research, violin playing techniques in the fascicle are examined, and analyzed the subjects; contents of the method in terms of learning, to which degree it includes the researches about right and left hand techniques required to play violin, and what are technical and musical specifications of exercises, etudes and songs used in this method.

Keywords: Violin education, Mathieu Crickboom, violin method, technical and musical analysis.

Giriş

Mesleki müzik eğitiminin önemli boyutlarından biri olan çalgı eğitimi, beceriye dayalı davranışların bütünü oluşturur ve bu bağlamda, "Çalgı eğitimi, çalgı öğretimi yoluyla bireylerin ve onların oluşturdukları toplulukların, devinişsel, bilişsel ve duyuşsal davranışlarında, kendi yaşantıları yoluyla kasıtlı olarak istendik davranışlar

kazandırma süreci" olarak tanımlanmaktadır (Uçan, 1980: 19).

Eğitimde olduğu gibi müzik eğitiminde de hedefler, davranış türlerine göre değişik boyutlarda sınıflandırılabilir (Uçan, 1997). Bu bağlamda, devinişsel [psikomotor/ devimsel/ devinimsel] (Ertürk, 1998; Özçelik, 1998;

* Bu makale, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde yapılan "Keman Eğitiminde Kullanılan M. Crickboom Metodu'nun İncelenmesi" başlıklı yüksek lisans tezinden oluşturulmuştur.

**Arş.Gör., Kafkas Üniversitesi Devlet Konservatuarı Yaylı Çalgılar Anasanat Dalı, KARS
e-posta: ceyda.cinardal@gmail.com

***Prof., Gazi Üniversitesi GEF GSEB Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, ANKARA
e-posta: cilden@gazi.edu.tr

Turgut: 1988) alan ile ilgili olarak eğitimde yer alan aşamalı sınıflamanın çeşitli tanımlarına yer verilmiştir.

Bademci (2012), eğitimin hedeflerinde kapsanan insan niteliklerinin baskın olan yönüyle *bilişsel*, *duyuşsal* ve *becerişsel* (*psikomotor*) olmak üzere üç ana alanda ele alınabileceğinin düşünüldüğünü ve bu alanların aşamalı sınıflama ayrıntılarına inilerek geliştirildiğini vurgulamaktadır ve bu doğrultuda becerişsel alanın ziraat, endüstriyel sanatlar, askerlik, ev ekonomisi, pilotluk, beden eğitimi, teknik ve mesleki eğitim, şoförlük, müzik, resim, dans, giyim, aşçılık gibi beceri veya beceri ve yaratıcılık gerektiren faaliyetleri içeren geniş bir alan olduğunu ifade etmektedir.

Bu ifadelerden yola çıkarak; devinişsel alanın kapsamına giren çalgı eğitimi ve onun bir dalı olan keman eğitiminin de basitten karmaşığa, kolaydan zora, somuttan soyuta, bir organın hareketinden daha çok organın koordineli hareketine doğru ve birbirinin önkoşulu olacak şekilde aşamalı olarak gerçekleştiğini söylemek yerinde olacaktır. Her çalgı eğitiminde olduğu gibi keman eğitiminde de teknik becerileri geliştirmek için yazılmış kitaplar vardır. Günümüzde, "yöntem" kelimesine karşılık gelen ve çalgı öğretiminde kullanılmak üzere yazılmış olan bu kitaplara "metot" denmektedir. Çalgı eğitiminin temel yapı taşı olan metotlar, sistematik olması sebebiyle her çalgı eğitimcisinin tercih ettiği bir öğretim yöntemidir. Araştırmada, bunlardan biri olan Mathieu Crickboom'un [eğitimci ve bestecinin hayatı, eserleri ve yaşadığı dönemde müzik sanatı hakkında bilgi için bkz. (yüksek lisans tezi) s. 21-27] yazdığı beş fasikülden oluşan keman metodunun başlangıç düzeyindeki birinci fasikülü keman çalma teknikleri yönünden incelenmiştir. Metotta yer alan alıştırmaların, etütlerin ve parçaların, teknik ve müziksel boyutlarıyla analiz edilerek söz konusu işlevlerinin ortaya çıkarılmasının, keman eğitimcileri ve öğrencilerinin incelenen metoda ilişkin yapacakları çalışmalara yeni boyutlar kazandıracağı ve bu yönüyle müzik eğitimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Çalgı Eğitiminde Metot Kullanmanın Önemi

Yaylı çalgılar tarihinin başından itibaren günümüze kadarki süreci incelendiğinde,

İtalyan ekolü başta olmak üzere birçok ekole rastlanmaktadır (Aydar, 2002). Fransızca kökenli olan ve müzikte çalgı ekolü olarak bilinen *ekolün* kelime kökeni "**okul**" dan gelmektedir; yalın anlamıyla çalgı ekolünün, bir çalgının çalınmasında ve öğretilmesinde kullanılan özgün yol ve yöntem olduğunu ifade eden Aydar (2002); teknik özelliklerde ulusal farklılıkların oluşmasıyla birlikte özgün ve farklı ekollerin ortaya çıktığını; ve bu ekollerin, dönemlerin teknolojik özelliklerine, çalgı ve yayın geçirdiği evrimlere ve bestecilik tarzlarının değişimine göre ilerlediklerini belirtmektedir.

M. Crickboom'un yaşadığı dönemde öne çıkan ulusal müzik okullarındaki (bkz., Say, 2003; Selanik, 2010) çalgı eğitiminde, ekollerin yaygınlaşması sağlanmış; böylece, ekollerin devamını sağlama çabalarıyla çalgı çalma teknikleri sistematığe oturtulmuştur. Bu durumun metot yazımı ve kullanımını artırdığı; dolayısıyla öğrenme-öğretme süreciyle ilgili kuramların, strateji, yöntem ve tekniklerin de geliştirildiği düşünülmektedir.

Say (2005), çalgı metotlarını, çalgı öğretiminde başlangıç aşamasından itibaren kullanılan, kolaydan zora doğru tutarlı bir eğitsel çizgi içeren nota örnekli kitaplar olarak tanımlamıştır ve bu metotların çağlar içinde geliştirilerek modern eğitsel kavrayışlarla yenilendiğini belirtmiştir.

Araştırma kapsamında, incelenen metot ile eğitimde öğrenme-öğretme sürecine yönelik geliştirilen kuramlar arasındaki ilişki tartışılmıştır. Bu bağlamda, öğrenme kuramlarından Davranışçı-Çağırışım Kuramları'na değinilmiştir. Senemoğlu (2012), bazı psikologların ve eğitimcilerin öğrenme kuramlarını iki ana grupta topladıklarını ve bunların öğrenmeyi, uyarıcı ve tepki arasında kurulan bağ ile açıklamaya çalışan **davranışçı-çağırışım kuramları** ve bireyin çevresi hakkındaki bilişleriyle ve bu bilişlerin onun davranışlarını etkileme yollarıyla ilgilenen **bilişsel alan kuramları** olduğunu belirtmektedir.

Davranışçı kuramlar öğrenmeyi, doğrudan gözlenebilen uyarıcı ile davranış arasında ilişki kurma işi olarak açıklamaktadırlar ve davranışlar, davranışlarda meydana gelen değişimler ve bu değişikliğe neden

olan uyarıcılarla ilgilenmektedirler; bilişsel kuramlar ise öğrenmenin içsel bir süreç olduğu ve doğrudan gözlenemeyeceği görüşünü savunmaktadırlar (Tarman, 2006). Metodun içeriğinde yer alan yöntemler ile Davranışçı-Çağırışım Kuramları'nın öğrenme ilkelerinin paralellik teşkil etmesi ve kuramların öncülerinden Ivan Pavlov (1849-1936), John Broadus Watson (1878-1958), Edwin Ray Guthrie (1886-1959), Edward Lee Thorndike (1874-1949), Burrhus Frederic Skinner (1904-1990) ve Clark Leonard Hull (1884-1952)'un Crickboom (1871-1947) ile aynı dönemde yaşamış olmaları; metod ile bu kuramların ilişkili olabileceğini göstermektedir.

Davranışçı-Çağırışım Kuramları

Yalın anlamıyla kuram, belirli bir konudaki düşüncelerin, görüşlerin bütünüdür (TDK, 2009). Bu bağlamda, öğrenme kuramlarından Davranışçı-Çağırışım Kuramları; Klasik Koşullama, Bitişiklik Kuramı, Bağlaşımçı Kuram, Edimsel Koşullama Kuramı ve Sistematik Davranış Kuramı olmak üzere beş başlık altında toplanmaktadır (Senemoğlu, 2012):

Klasik Koşullama: Kuramın öncülerinden Ivan Pavlov, doğal tepkilerin koşullandırılabilmesini ortaya çıkarmak amacıyla koşullu refleks deneylerini köpekler üzerinde gerçekleştirmiştir. Koşullamanın meydana gelmesinde veya önlenmesinde, koşullama sürecinde bitişiklik, bilgilendiricilik/habercilik, pekiştirme, sönme, genelleme ve ayırt etme gibi ilkelere dikkat etmek gerekmektedir (Senemoğlu, 2012).

Bitişiklik Kuramı: Davranışçılığın kurucusu ve Amerika'nın en etkili çevreci psikologlarından biri olan John Broadus Watson, bilimsel olabilmek için psikolojinin, güvenilir bir şekilde ölçülebilen, gözlenebilen bir birim üstünde çalışılması gerektiğini savunmuştur; öğrenmede, istenilen davranışların kazanılmasında tekrarın önemine vurgu yapan Watson, John Locke'ın (1691), "boş levha" görüşünü benimsemektedir (Senemoğlu, 2012). [*Crickboom, I. fasikülün Giriş Bölümü'nde John Locke'ın görüşüne atıfta bulunmaktadır. Zihnin, üzerine deneyimlerin yazıldığı boş bir sayfa olduğuna dikkat çekerek Davranışçı Kuram'a vurgu yapmıştır*].

Bağlaşımçı Kuram: Bu kuramın öncüsü Edward Lee Thorndike, öğrenmenin temelini, duyuşsal uyarıcılar ile harekete geçiriciler arasında kurulan bir bağ olduğunu savunmaktadır ve alışkanlıkların meydana gelmesini ya da yok olmasını bu duyuşsal uyarıcılar ile tepkiler arasındaki bağların güçlenmesine ya da zayıflamasına bağlamaktadır (Senemoğlu, 2012). Thorndike, uyarıcı ve tepkinin sinirsel bir bağ ile bağlandığına inandığından bu kuram 'bağ psikolojisi' ya da bağlaşımçılık olarak adlandırılmaktadır ve bu kuramda, belli bir uyarıcıya karşı gösterilen doğru tepkiler vurgulanmaktadır; doğru davranışlar hemen pekiştirilmeli, yanlış davranışlar da tekrar edilmeden hemen düzeltilmelidir (Senemoğlu, 2012).

Sönmez (2010) ise; bu kuramı savunanların, öğrenmeyi bir *ürün* olarak ele aldıklarını vurgulamaktadır.

Edimsel Koşullama Kuramı: Öğrenme kuramlarının gelişimine katkıda bulunan etkili psikologlardan biri olan Burrhus Frederic Skinner, programlı öğretimin kurucusu olarak tanınmaktadır ve tepkisel ve edimsel olmak üzere iki tür koşullamadan söz ederken iki tür davranışa değinmektedir: Tüm refleksleri kapsayan tepkisel davranışlar bir uyarıcı tarafından oluşturulmaktadır; edimsel davranış ise bilinen bir uyarıcı tarafından değil, organizma tarafından ortaya konmaktadır; Bu iki tür davranışla ilgili olarak iki tür koşullamadan tepkisel koşullama, Pavlov'un klasik koşullaması ile aynıdır ve pekiştirme, koşulsuz tepkiyi doğuran koşullu ya da koşulsuz uyarıcıdır; edimsel koşullamada ise belli bir zaman içinde yapılan tepki sayısı tutarlı bir deneysel ortam içinde belirlenmektedir. (Senemoğlu, 2012).

Edimsel koşullamada önemli olan noktanın davranış ve onun sonuçları olduğunu belirten Senemoğlu (2012) organizmanın, pekiştirilen davranışı daha sık gösterdiği; pekiştirilmeyenden ise vazgeçtiğini ifade etmiştir.

Sistematik Davranış Kuramı: Bu kuramın öncüsü olan Clark Leonard Hull'un öğrenme kuramında üç tür değişken vardır: Deneyiyapan kişi tarafından sistematik olarak manipüle edilen uyarıcılar olan *bağımsız değişkenler*; *Ara değişkenler*, bunlar da doğrudan

gözlennemeyen, organizmanın içinde yer alan düşünme süreçleridir; *Bağımlı değişkenler*, manipüle edilen bağımsız değişkenlerin, üstünde herhangi bir etki yaratıp yaratmadığı belirlemeye çalışılan değişkenler, başka bir ifadeyle ürün değişkenleridir (Senemoğlu, 2012).

Bu kuramı, dürtüyü azaltma ya da dürtü belirtilerini azaltma olarak görmenin mümkün olduğunu söyleyen Senemoğlu (2012), öğretme-öğrenme ortamında öğrenme birimine duyulan ihtiyaç ile ilgili olarak; güdülenmenin, uyarıcı yoğunluğunun ve pekiştirilen tepki sayısının artırıldığında; yorgunluğun meydana getirdiği engellemelerin ve öğrenmeyi engelleyici diğer faktörlerin etkisinin azaldığını, dolayısıyla etkili bir öğrenmenin meydana geleceğini belirtmektedir.

Odabaş ve Erozan (2012), Davranışçı Yaklaşım ile ilgili olarak şu ifadelerle yer vermiştir:

"Davranışçı öğrenme yaklaşımında açıklandığı gibi organizma, pekiştirilen davranışı tekrar etme eğilimindedir. Pekiştirme, bir uyarıcıya karşı gösterilen belli bir tepkinin tekrar gösterilme veya gösterilmeme olasılığının artırılmasıdır... Pekiştireçler yoluyla bireyin davranışının şekillendirilmesi mümkündür...Uzun süreli pekiştirilen davranışlar alışkanlık haline gelir" (s. 154).

Tüm bu ifadeler doğrultusunda, çalgı metotlarının düzenli ve sistemli çalışılması halinde, başlangıç seviyesinden ileri seviyelere kadar ulaşılmasının mümkün olduğu, metotların çalgı çalma tekniği ve müzikalite gelişimi açısından vazgeçilmez bir öğretim yöntemi olduğu görülmektedir. Geleneksel metotlara örnek olan ve araştırma kapsamında incelenen M. Crickboom Keman Metodu, her çalgı metodunda olduğu gibi keman eğitiminde yer alan ve elde edilmesi gereken birtakım becerileri, sistematik olarak öğrencilere kazandırmaktadır. Metodun, kazandırılmak istenen davranışı sırasıyla alıştırmaya, etüt, parça ve referans gösterilen şarkı ile işlemesi; diğer bir ifadeyle pekiştirmesi, söz konusu kuram ile içeriğinin örtüştüğünü göstermektedir.

Yöntem

Betimsel nitelikli olan bu araştırmanın yürütülmesinden nitelaraştırma yöntemlerinden *içerik analiz modeli* kullanılmıştır. Bilimsel araştırma yöntemlerinden biri de daha çok sosyal bilimlerde kullanılan nitel araştırma yöntemleridir. Nitel araştırma, "gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanmaktadır" (Yıldırım, A. ve Şimşek, H., 2008: 39).

"Her türden kitap, dergi, gazete vb. yayınlar, medyadaki haberler ve programlar, filmler, bildirimler, konuşmalar, anket ve röportajlar, afiş ve posterler, tartışma metinleri, reklamlar, müzik eserleri gibi olgular içerik analiz yöntemiyle incelenebilir" (Arıkan, 2007: 94).

Araştırma Grubu

Araştırmanın veri kaynaklarını, keman eğitiminde kullanılan, beş fasikülden oluşan M. Crickboom Keman Metodu oluşturmaktadır. Araştırmanın kapsamı doğrultusunda bu metodun birinci fasikülü incelenmiştir.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın verileri, belgesel tarama tekniği kullanılarak toplanmıştır. Belgesel tarama, belli bir amaca uygun olarak kaynakları bulma, okuma, not alma ve değerlendirme işlemlerini kapsamaktadır (Karasar, 2009). Bu teknik ile ilgili olarak Karasar (2009), araştırmacıların zamanlarının büyük bir kısmının, önceden yapılan araştırmaları inceleyerek değerlendirmeleriyle geçtiğini; araştırmada yorumun esas olduğunu ve veri toplamanın "yorum" için önkoşul olduğu göz önünde bulundurulduğunda, belgesel tarama ile de özgün araştırmaların yapılabileceğini vurgulamaktadır.

Bir başka ifadeyle, Yıldırım ve Şimşek (2008), nitel araştırmada veri toplama yöntemlerinden "doküman analizi" ni, araştırılması hedeflenen olgu ve olaylar hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin incelenmesi olarak tanımlamaktadırlar. Bu bağlamda, araştırmadaki veriler, metotta yer alan teknik ve müziksel öğeler çözümlenerek toplanmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırmada yapılan analiz, keman çalma teknikleri ile alıştırmaların, etütlerin ve parçaların teknik ve müziksel öğelerinin belirlenmesi olmak üzere iki boyuttan oluşmaktadır. Alıştırma ve etütlerin sıralı bir biçimde analiz edilmesiyle toplanan veriler bölümler halinde ele alınarak; bu veriler doğrultusunda metodun daha etkili kullanımına yönelik öneriler geliştirilmiştir.

Verilerin analizinde, nitel araştırma yöntemlerinden *içerik analiz modeli* kullanılmıştır. Nitel araştırma verileri; verilerin kodlanması, temaların bulunması, kodların ve temaların düzenlenmesi, bulguların tanımlanması ve yorumlanması olmak üzere dört aşamada analiz edilir (Yıldırım, A. ve Şimşek, H., 2008).

Bulgular ve Yorum

Araştırmanın bu bölümünde metot tanıtarak, birinci fasikülde yer alan keman çalma teknikleri ile fasiküldeki alıştırmalar, etüt ve parçaların teknik ve müziksel özellikleri incelenmiş; edinilen bulgular doğrultusunda açıklama ve yorumlara yer verilmiştir. Ayrıca, fasikülde yer alan metronom değerleri, **Wittner** marka metronom referans alınarak hız terimlerine dönüştürülmüştür.

M. Crickboom Keman Metodu ve I. Fasikül'ün Analizi

"M. Crickboom Belçikalı bir keman eğitimcisidir. Yazmış olduğu keman metodu tanınmıştır. Yüzyılımızın başlarında Belçika'da keman eğitimcisi olarak uzun yıllar sayısız öğrenci yetiştirmiştir" (Günay ve Uçan, 1975: 62).

"Keman Okulu" isimli 219 sayfadan oluşan bu metot, 5 defter (Vol. I-II-III-IV-V) halinde ve orijinali 1923 yılında Schott Edisyonu olarak Fransızca yayımlanmıştır; daha sonra ise Hollandaca, İngilizce, Yunanca ve İspanyolca gibi dillere çevrilen metot; A. Rappoldi tarafından Almanca'ya, W. E. Litta tarafından İtalyanca'ya çevrilerek 1929 yılında, yeni basımı aynı edisyon ile gerçekleşmiştir ve araştırma kapsamında, yeni basım olan 1929 yılı Schott Edisyonu incelenmiştir.

Crickboom, 1 Kasım 1917'de yazdığı önsözünde, metodun geneline ilişkin bilgilere yer vermiştir. Birinci baskıda yer alan piyano eşliklerinin yerini yeni baskıda keman için yazdığı eşlikler almıştır. Keman eşliği yazma sebebi olarak, her keman eğitimcisinin iyi piyano çalma zorunluluğunun olmadığını belirten Crickboom, ikinci ezgi olarak yazdığı keman partisinin de öğrenciyi ritmik anlamda eğiterek, müzikal ifade duyarlılığını geliştirebileceğini; başka bir ifadeyle, keman eşliğinin de piyano eşliğiyle aynı işlevi gördüğünü söylemiş; bu nedenle, yeni baskıda alıştırmalara, etütlere ve parçalara piyano eşliği yerine, ikinci keman ezgisi yazdığını ifade etmiştir. Ancak kimi yerlerde ezgiler arasında oluşabilecek homojenlik eksikliği olmasına karşı meslektaşlarını uyarmıştır ve bu eşliklerin tekrar gözden geçirilmesini rica etmiştir.

Crickboom, yazdığı metotta öğretilen tekniklerin pekiştirilmesi amacıyla, melodilerden ve resital parçalarından oluşan, piyano eşliklerinin de yer aldığı ve beş kitap halinde yazdığı "Şarkılar ve Parçalar" adlı kitabını referans göstermiş; metodunda hemen her iki sesli parçadan ya da etütten sonra çalışılmak veya çalınmak üzere, bu kitaptan şarkı isimleri önermiştir. Ayrıca, popüler halk ezgilerinin çoğunlukta olduğu beş bölümden oluşan bu derleme kitap ile keman metodu seviyesinin doğru orantılı ilerleyerek; kitabın her bölümü ile metodun fasiküllerinin paralellik gösterdiği düşünülmektedir.

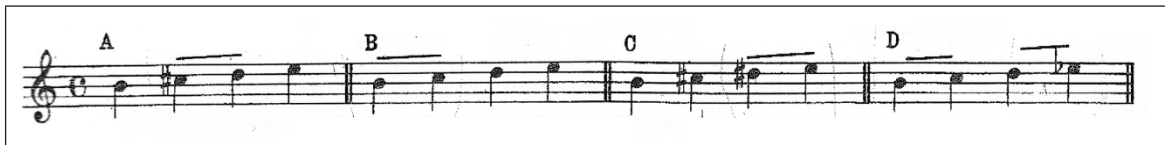
Metodun içeriği ile ilgili olarak ise, öğrencilerine, sanatta arzuladıkları amaca ulaşmaları için birtakım bilgiler veren Crickboom, iyi bir okulda eğitim alarak disiplinli bir çalışma sistematiğine sahip olan herkesin yeteneklerini geliştirebileceğinden bahsetmiş ve bu amaca ulaşmak için, uzun süreli öğretmenlik yaşamındaki çalışmalarını ve parlak üstatlar sayesinde edindiği deneyimlerini, başka bir ifadeyle yeni olan her şeyi, net ve aşamalı bir düzen içinde, her biri birbirinin devamı niteliğinde beş fasikülden oluşan bu metotta sunmaya çalıştığını belirtmiştir. Ayrıca, metodun sayfa düzeni ile ilgili olarak Crickboom, sayfa çevirme zorunluluğunu ortadan kaldırmak için bazı alıştırmaları metottan çıkararak; öğrencilere bu anlamda kolaylık sağlamayı amaçladığını ifade etmiştir.

Metot ile ilgili bir başka önemli özellik ise Crickboom'un metronom ile çalışmanın önemi ve gerekliliğini göz önüne alarak çoğu alıştırma, etüt ve parça için metronom hızlarını referans göstermesidir. Metronom ile çalışmanın önemi hakkında Günay ve Uçan (1975), müzik yapıtını oluşturan ses sürelerinin doğru akışı (ritim) için metronom ile çalışmanın ritimsel uygunluk kazandırdığını, parmakların ve yay hareketlerinin çevikliklerini arttırdığını, özellikle saymanın zor olduğu ağır tempodaki yapıtların metronom ile çalışıldığında daha kolay ve daha verimli olduğunu belirtmişlerdir.

Birinci fasikülde Crickboom, kemana yeni başlayanlar için keman çalmanın temellerine değinmiştir: öğrencinin işitme kalitesini geliştiren solfejın müzik eğitiminin temelini oluşturduğunu, keman çalmak için uygun bir anatomik yapıya sahip olunması ve öğretmenin bu doğrultuda, öğrenciye uygun keman seçerken dikkatli olması gerektiğini, hafif ve çok büyük olmayan bir arşe seçiminin önemini, keman çalarken vücut duruşu-keman ve yay tutuşu-sağ kol pozisyonu-yayın teller üzerindeki duruşu-keman yönü gibi temel teknik özelliklerin kazanılması gerektiğini belirtmiştir. Kemanın ve yayın bölümlerini resimlerle tanıtmıştır; ayrıca, duruş ve tutuş pozisyonlarını fotoğraflı biçimde örnekleyerek, fasikülde kullanılan işaret ve sembolleri açıklamıştır. 38 sayfa olan bu fasikülde, kemanda kullanılan dört tel (sol-re-la-mi) tanıtarak, önce teker teker tel çalışmalarına yer verilmiş; sonra da tüm telleri kapsayan tel değişimi ile ilgili alıştırmalar yaptırılmıştır. Crickboom birinci pozisyonda, 5 çeşit olarak belirlediği (A-B-C-D-E) sol el konumlarından ilk üçüne ilişkin uygulamaları tüm tellerde çalıştırmıştır. Farklı ölçü rakamlarının ve nota değerlerinin kullanıldığı bu fasikülde, biri iki sesli 86 alıştırma, 6 iki sesli etüt ve 8 iki sesli parça bulunmaktadır.

Yukarıda sözü geçen *alıştırma*, *etüt* ve *parça* terimlerinin açıklanmasının yararlı olacağı düşünülmektedir: **Alıştırma**; bir beceriyi veya bilgiyi kazanmak için yapılan tekrar, egzersiz olarak tanımlanmaktadır (tdk, 2013). Scholes (2002), egzersizin çok az artistik değer taşıdığını ya da hiç artistik değerinin bulunmadığını belirtmiş; teknik alıştırma için yazılmış enstrümantal pasaj olduğunu söylemiştir (Akt. Burubatur, 2006). **Etüt (çalışma)**; Fransızca kökenli bir kelimedir ve belli bir konuyu inceleyen, araştıran eser veya yazı şeklinde tanımlanmaktadır (tdk.gov, 2013). Etütlerin, alıştırmalara göre daha büyük bir yapıda olduğunu belirten Günay ve Uçan (1975); birbirlerine anlamlı bir biçimde bağlanmış çeşitli teknik sorunların çözüme yönelik olarak yazıldıklarını vurgulayarak; bazı etütlerin ise; bir yapıt güzelliğine ve teknik parlaklığa sahip olan yüksek düzeyde yapıtlar olduğunu ifade etmişlerdir. Çalışma amacıyla yazılmış birçok parça, anlatımla ilgili bağımsızlıkları yönünden başlı başına birer sanat yapıtı değeri taşımaktadır (Yener, 2001). Teknik beceriyi oluşturmak için yazılmış müzik eserlerinin "alıştırma", teknik beceriyi geliştirmek için yazılmış müzik eserlerinin ise "etüt" olduğunu belirten Koçak (1996), etüt kelimesine karşılık olarak "alıştırma" ifadesinin kullanılabilceğine dikkat çekmiştir (Akt. Burubatur, 2006).

Müzik eseri anlamında kullanılan **parça** kelimesi (tdk.gov, 2013) metotta, teknik bir konuyu çalıştıran alıştırmalar ve etütlerden sonra, öğrencinin keyif alarak çalması amacıyla yazılmış küçük formlu müzik parçaları olarak kullanılmaktadır. Öğrenci ve öğretmenin birlikte müzik yapabilecekleri iki sesli olan bu parçalar, hem melodik hem de teknik özellikleri çalıştırır niteliktedir. Bu makalede, birinci fasiküldeki teknik özellikler genel hatlarıyla örneklenmiştir. Fasikülde yer alan sağ ve sol el teknikleri ise tablolar halinde gösterilerek yorumlanmıştır.

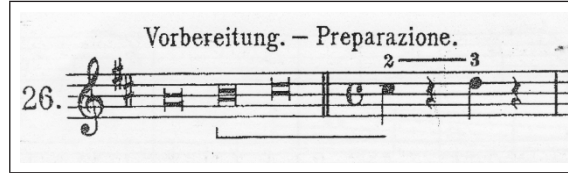

Şekil 1. La Telinde Sol Elin Dört Farklı Konumda Kullanılması

Şekil 1’de gösterilen A – B – C ve D konumları sol elde kullanılan temel durumlara dikkat çekmektedir. Bazı notalar arasında görülen yatay çizgilerin, metodun başında açıklandığı gibi ‘yarım ton’ ları (Küçük 2’li aralıklar) işaret ettiği ve sol el parmaklarının hangi aralıklar ile basılması gerektiğini açıklayan şekilde; A konumu; **açık – kapalı – açık**, B konumu; **kapalı – açık – açık**, C konumu **açık – açık –**

kapalı ve D konumu; **kapalı – açık – kapalı** olarak basılan aralıkları ifade etmektedir.

Parmak durumlanması ile A-B-C-D-E Konumları içerik yönünden aynıdır. Her ikisinde de sol el parmaklarının tuşe üzerine düşürülmesi tekniği ifade edilmektedir. Araştırmada bu ifade **konum** olarak kullanılmaktadır.

Şekil 2. A Konumunun La Telinde 2. ve 3. Parmaklar ile Çalıştırılması

Şekil 2’de A konum çalışması niteliğindeki alıştırmalardan bir kesit gösterilmiştir. Parmak hazırlığıyla başlayan 26. alıştıрма, öğrencinin boş telden başlayarak ve si notasını tutarak (parmak tutma işareti ölçü başına kadar gösterilmektedir) do diyez notasını doğru şekilde tuşe üzerinde basmasını

sağlamaktadır. Her biri tekrarlı olarak çalınan alıştırmalarda yarım aralıklar hatırlatma amaçlı yatay çizgiler ile gösterilmiştir. İlk alıştırmada dörtlük notalardan sonra gelen dörtlük suslar sayesinde öğrenci yeni notayı hazırlayarak ve yay hareketlerini kontrol ederek başlayabilir.

Şekil 3. A Konumu Çalıştıran İki Sesli Etütten Bir Kesit

Şekil 3’te iki sesli etütten bir kesit yer almaktadır. İşlenen A konumunu iki sesli olarak pekiştirmeye yönelik olan etütte, ilk sesi öğrenci çalmakta; ikinci sesi ise öğretmen çalarak öğrencisine eşlik etmektedir. Teknik

davranışın pekiştirilmesinin yanı sıra, bu etütler ile öğretmeniyle birlikte müzik yapma imkanı bulan öğrencinin özgüven duygusunu ve dinleme alışkanlığını kazanması amaçlanmaktadır.

Kleines Weihnachtslied. — Noel Şarkısı

Öğrenci
L'allievo.

Öğretmen
Il Maestro.

Şekil 4. A Konumunu Çalıştıran İki Sesli Parçadan Bir Kesit

Şekil 4'teki **Noel Şarkısı** iki sesli, Re Majör, dördlüğe 100 metronom hızıyla Andante tempoda ve 4/4 ölçü rakamında bir parçadır.

Öğrenci ve öğretmenin birlikte çalmalarına yönelik yazılmış bu parçada A konumu melodik bir yapıyla ele alınmıştır.

51.

Şekil 5. 51 No'lu Alıştırmandan Bir Kesit

Şekil 5'te re ve la telleri arasında yay geçişinin çalıştırıldığı yedi alıştırmandan biri olan 51 No'lu alıştırmanın bir bölümü gösterilmektedir. Bu alıştırma, parmak tutma işaretleri ile farklı tellerde yanaşık basılacağı (re telinde *fa diyez* ve la telinde *re*) hatırlatmaları da yer almaktadır. "Teller Arası Geçiş" başlığıyla re ve la telleri arasında geçiş çalışması yaptıran yedi alıştırma ile ilgili olarak Crickboom, tel

değişiminin ihmal edilen çok önemli bir konu olduğuna değinerek; birçok metodun bu konuyu hiç işlemediğini belirtmektedir. Sağ kol açısının la ve re telleri üzerindeki benzer biçimde tutularak teller arası geçişin bilekle yapılması gerektiğini söyleyen Crickboom, tel değişiminin özenli bir çalışma gerektirdiğini vurgulamıştır.

Etüde. — Etüt

6.

Şekil 6. 6 No'lu İki Sesli Etütten Bir Kesit

Şekil 6'da Do Majör tonunda ve iki sesli olan 6 No'lu etütten bir bölüm yer almaktadır. Etüt, 3/4'lük, dörtlüğe 120 metronom hızıyla Allegro tempoda ve eksik ölçü başlamaktadır. Yay hızı yönetiminin de pekiştirildiği, dörtlük ve ikilik notaların kullanıldığı etüt iterek başlamakta ve yarım ton hatırlatmalarının yanı sıra; farklı tellerde yer alan aynı parmak numaralarının üzerlerinde ' + ' işareti bulunmaktadır. Örneğin ikinci dizek yedinci ölçüde görülen *do diyez* notası ikinci parmak ile çalınırken; *sol* notası doğal durumda yine ikinci parmak ile çalındığından; öğrencinin sol diyeze basmaması için o nota üzerinde hatırlatıcı işaret kullanılmıştır. Ayrıca, metotta **ilk kez** müzikal ifadelerin (*poco rit.* ve *a tempo*) kullanıldığı dikkat çekmektedir.

Canzonetta
Şarkı

Şekil 7. İki Sesli Parçadan Bir Kesit

Şekil 7'de **Şarkı** isimli iki sesli parçadan kesitler yer almaktadır. La Majör, 2/4'lük ve Allegretto tempoda çalınan parça, işlenen konuların özeti niteliğindedir. Farklı nota değerleri ve yay bağlarının çeşitli yay bölgeleri ile çalıştırıldığı dikkat çekmektedir. 4. parmak mi notasıyla başladığı için ses temizliği açısından parmak hazırlığı yapılabilir. İterek başlama, tel değişimleri, farklı telde yanaşık basma, yarım ton hatırlatmaları ile müziksel terim ve sembollerin kullanıldığı parça; öğrencinin, tüm öğrendiklerini öğretmeni ile birlikte çalarak pekiştirmesini sağlamaktadır.

"Genç bir kemancının ilk üç özelliği; doğru bir duruş, doğru bir çalış ve ürettiği sesin kalitesidir."

(Crickboom, Vol. I). Crickboom'un bu ifadesi, metodu yazarken kullandığı sistematığı açıklar niteliktedir. Crickboom, birinci fasikülünde bir konuyu açıklamış; o konu ile ilgili sırasıyla alıştırmaya, etüt ve iki sesli parça kullanarak öğretilen davranışı tekrar etmiş ve bu davranışın pekişmesini sağlamıştır. Ayrıca, teknik çalışmaların ardından öğretilen davranışı geliştirmek amacıyla referans gösterdiği Şarkılar ve Parçalar I kitabından belirtilen şarkının çalınmasını istemiştir. Bu derleme ile ilgili olarak Crickboom; seçilen parçaların yalnızca yaratıcı özellikte olmadığını, aynı zamanda bu parçaların, öğrencinin müzikal zevkinin gelişmesine katkıda bulunduğunu belirtmektedir.

I. Fasiküldeki Sağ ve Sol El Teknikleri

Tablo 1. I. Fasiküldeki sağ el (yay) tekniklerinin dağılımı

Sağ El Teknikleri	Alıştırma No. n=87	Etüt No. n=6	Parça No. n=8
Legato	14,15,18,19,21,23,24, 25,27,28,29,34,36,37, 38,39,41,49,50,53,54, 62,63,83	1,5	1
Detaje	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11 ,12,13,16,17,20,22,26, 30,31,32,35,40,42,45, 46,47,48,51,52,55,57, 58,59,60,64,65,66,67, 68,73,74,75,76,78,82, 84,85,86,87	3,6	3,6
Legato ve Detaje	33,43,44,56,61,69,70, 71,72,77,79,80,81	2,4	2,4,5,7,8

Tablo 1’de yer alan sağ el tekniklerinden legato 24 alıştırma, 2 etüt ve 1 parçada; detaje 50 alıştırma, 2 etüt ve 2 parçada; legato ve detaje 13 alıştırma, 2 etüt ve 5 parçada kullanılmıştır. I. fasikülde yer alan bu tekniklerden en çok kullanılanı detaje iken legato ve detajenin birlikte yer aldığı çoklu tekniğin en az kullanıldığı tespit edilmiştir.

Fasiküldeki sol el teknikleri **Entonasyon (Ses Temizliği)** kapsamında işlenmektedir.

Birçok alt başlıktan oluşan sol el tekniklerinden Entonasyon, tek tablo yerine; kolay anlaşılabilmesi amacıyla, fasikülde işlenen konu başlıkları ile tablolar halinde gösterilmiştir. Ayrıca, başlangıç düzeyi niteliği taşıyan fasikülde sadece I. pozisyon işlendiği için bu bölümde sol el teknikleri tablosu kapsamına alınmamıştır.

Tablo 2. I. Fasiküldeki sol el tekniklerinden sol el parmak konumlarının dağılımı

Sol El Parmak Konumları	Alıştırma No. n=87	Etüt No. n=6	Parça No. n=8
A Konumu	33 – 52 ve 78,79	-	1,2
B Konumu	53–63 ve 69,70,71,72,80,81,86	3	3,4,6
C Konumu	82,83,84,85,87	-	7,8
A ve B Konumları	-	4,5,6	5

Tablo 2'de yer alan sol el tekniklerinden A Konumu 22 alıştırmaya ve 2 parçada; B Konumu 18 alıştırmaya, 1 etüt ve 3 parçada; C Konumu 5 alıştırmaya ve 2 parçada; birlikte yer alan konumlardan A ve B 3 etüt ve 1 parçada

kullanılmıştır. Fasikülde yer alan bu sol el parmak konumlarından en çok kullanılanı A Konumu iken en az kullanılanı çoklu konumlardır. A ve B gibi birlikte kullanılan konumlara az rastlanmaktadır.

Tablo 3. I. Fasiküldeki sol el tekniklerinden tonalitelerin (majör tonlar) dağılımı¹

Majör Tonlar	Alıştırma No. n=87	Etüt No. n=6	Parça No. n=8
Sol Majör	71,72,77	-	4,6
Re Majör	44,45	5	1,2,5
Do Majör	86	6	3
La Majör	38,87	1,2	8
Mi Majör	83,84	-	7
Si Majör	85	-	-

Tablo 3'te yer alan tonalitelerden Sol Majör 3 alıştırmaya ve 2 parçada; Re Majör 2 alıştırmaya, 1 etüt ve 3 parçada; Do Majör 1 alıştırmaya, 1 etüt ve 1 parçada; La Majör 2 alıştırmaya, 2 etüt ve 1 parçada; Mi Majör 2 alıştırmaya ve 1 parçada; Si Majör ise 1 alıştırmada kullanılmıştır. Fasikülde

en çok kullanılan tonalite Re Majör iken en az kullanılanı Si Majör'dür. Ayrıca, fasikülde minör tonalite olarak sadece Sol Minör'e (81. alıştırmaya) rastlanmıştır. [¹Boş tel, tel değişimi, konum vb. teknik çalışmalar için kullanılan tonaliteler tabloya dahil edilmemiştir].

Tablo 4. I. Fasiküldeki sol el tekniklerinden aralık dağılımı

Aralıklar	Alıştırma No. n=87	Etüt No. n=6	Parça No. n=8
4'lü Aralık	57,58,59,61,62	4	3
6'lı Aralık	51	6	-
5'li Aralık	62,63	4	-
Aralıklar	Alıştırma No. n=87	Etüt No. n=6	Parça No. n=8
Oktav (8'li Aralık)	77,87	5	-

Tablo 4'te belirtildiği gibi 4'lü aralık 5 alıştırmaya, 1 etüt ve 1 parçada; 6'lı aralık 1 alıştırmaya ve 1 etütte; 5'li aralık 2 alıştırmaya ve 1 etütte; oktav ise 2 alıştırmaya ve 1 etütte çalıştırılmıştır. Fasikülde en çok çalıştırılan aralık 4'lü (tam dörtlü ve artık dörtlü) iken 6'lı aralığa (küçük altılı ve büyük altılı) az rastlanmıştır.

Sonuç ve Öneriler

Bu bölümde, yapılan araştırma doğrultusunda elde edilen bulgulardan ulaşılan sonuçlara ve önerilere yer verilmiştir.

Sonuçlar

1. Metot, öğrenme kuramlarından Davranışçı-Çağırışım Kuramları ile örtüşen bir içeriğe sahiptir.
2. I. fasikülde 87 alıştırmaya; 6 etüt; 8 parça ve referans gösterilen 6 şarkı-parça bulunmaktadır. Teknik konular alıştırmalar ile işlenmekte; etütler ile çalıştırılmakta; parçalar ile pekiştirilmektedir. Ayrıca metotta, etütlerin ve parçaların iki sesli olduğu tespit edilmiştir. Öğrencinin ritim

duygusunun ve müzikal ifade duyarlılığının geliştirilmesi amaçlanmaktadır.

3. Fasikülde yer alan ikinci sesler, öğretmen tarafından çalındığı için içerik bakımından farklı teknik zorluklar içermektedir.
4. Metotta yer alan alıştırmaların, etütlerin ve parçaların birçoğunda metronom hızları veya tempolar referans gösterilmiştir.
5. Metotta, parmak tutma davranışının sıklıkla kullanıldığı tespit edilmiştir.
6. Sol elde parmak hazırlığına önem verilmektedir. Özellikle, teknik zorluk içeren alıştırmalarda, bu zorlukların giderilmesine yönelik tuşe üzerinde hazırlık çalışmaları yaptırılmaktadır.
7. Metotta tellerin öğretilme sırasının; “la – re – sol – mi” olduğu tespit edilmiştir.
8. I. fasikülde işlenen konular, keman çalarken vücut duruşu-keman ve yay tutuşu-sağ kol pozisyonu-yayın teller üzerindeki duruşu-keman yönü gibi temel teknik özelliklerin kazanılması; tüm tellerin öğretimi; detaşe ve legato yay teknikleri; sol elde A-B ve C konumları; tel değişimi; 4'lü aralık; yanaşık basma ve parmak tutma davranışlarıdır.

Öneriler

1. M. Crickboom Keman Metodu'nda yer alan alıştırma, etüt ve parçalar aşamalı şekilde sıralanarak; basitten karmaşığa, kolaydan zora ilkeleri ile yazıldığı için bu teknik çalışma ve parçaların, sıralı biçimde takip edilmesi önerilir.
2. Öğrencinin ritim duygusunun ve müzikal ifade duyarlılığının geliştirilmesi amacıyla yazılan iki sesli alıştırmaların, etütlerin ve parçaların öğretmen tarafından çalınarak öğrenciye eşlik edilmesi önerilir.
3. Öğretmenlerin, (bu metotta olduğu gibi) teknik çalışma ve parçalara eşlik ederek bazı temel davranışların kazanılmasında öğrenciye destek olacakları metotlar geliştirilebilir.
4. Metodun diğer fasiküllerinin de bu araştırmaya benzer şekilde incelenerek; fasiküllerin söz konusu işlevlerinin tespit edilmesi önerilir.
5. Metodun form analizi yapılarak içerdiği öğeler tespit edilip; öğrencilerin bu metodu çok boyutlu şekilde tanımaları ve çalışmalarını sağlanabilir.
6. Araştırma kapsamında değinilen keman metotlarının daha etkili kullanılması amacıyla, bu metotların içerikleri incelenebilir. Ayrıca, evrensel boyuttaki farklı metotların saptanarak analiz edilmelerine yönelik yeni araştırmalar yapılabilir ve bu araştırmalardan elde edilen bulgular doğrultusunda öğrenciler için farklı kaynaklar oluşturulabilir.
7. Metodun öğretim uygulamaları açısından başarılı olup olmadığı yönünde deneysel bir araştırma yapılması önerilir.

KAYNAKÇA

- Arıkan, R. (2007). *Araştırma teknikleri ve rapor hazırlama*. (6. Baskı). Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Aydar, S. Ç. (2002). *Evrensel viyola eğitiminin Türkiye boyutu içinde ulusal ekol yaratma araştırması*. Yayınlanmamış Sanatta Yeterlilik Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Bademci, V. (2012). Becerişsel alan, erişimin ölçülmesi ve bazı kavramların Türkçe karşılıkları: Erişim (performance), bellilendirme (assessment), çıkın (portfolio), bellik (rubric). *Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4(8), 44-55.
- Bademci, V. (1999). *Hedefin davranışlara çevrilmesi, davranışlardan seçmeli test maddelerinin yazılması*. (Genişletilmiş 3. Baskı). Ankara: Gazi Kitabevi.
- Burubatur, M. (2006). *Eğitim fakülteleri müzik eğitimi anabilim dallarında birinci sınıf 1. ve 2. yarıyıl viyolonsel eğitiminde en çok kullanılan metot, etüt ve egzersizlerin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Crickboom, M. (1929). *Violinschule, theorie und praxis in 5 heften – Vol.I*. (Alm. Çev. A. Rappoldi). Brüksel: Schott Edition.
- Ertürk, S. (1998). *Eğitimde program geliştirme*. (10. Baskı). Ankara: Meteksan.
- Günay, E. ve Uçan, A. (1975). *Mektupla yükseköğretim, eğitim enstitüleri müzik bölümü, keman-üçüncü mektup*. Ankara: Mektupla Öğretim Merkezi.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. (20. Baskı). Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Odabaş, S. ve Erozan, E. (2012). *Eğitim bilimlerinde yeni yaklaşımlar*. Ankara: Yediiklim Yayıncılık.
- Özçelik, D. A. (1998). *Ölçme ve değerlendirme*. (Genişletilmiş 3. Baskı). Ankara: ÖSYM Yayınları.
- Say, A. (2005). *Müzik sözlüğü*. (İkinci basım). Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Say, A. (2003). *Müzik tarihi*. (Beşinci basım). Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Selanik, C. (2010). *Müzik sanatının tarihsel serüveni, müziğin görkemli yolculuğu*. (2. Baskı). İstanbul: Doruk Yayıncılık.
- Senemoğlu, N. (2012). *Gelişim, öğrenme ve öğretim: Kuramdan uygulamaya*. (21. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Sönmez, V. (2010). *Program geliştirmede öğretmen el kitabı*. (16. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Tarman, S. (2006). *Müzik eğitiminin temelleri*. Ankara: Müzik Eğitimi Yayınları.
- Turgut, M. F. (1988). *Eğitimde ölçme ve değerlendirme metotları*. (6. Baskı). Ankara: Saydam Matbaacılık.
- Türk Dil Kurumu. (2009). *Türkçe sözlük*. (10. Baskı). Ankara: TDK Yayınları.
- Uçan, A. (1997). *Müzik eğitimi temel kavramlar- ilkeler- yaklaşımlar*. (Genişletilmiş 2. Basım). Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
- Uçan, A. (1980). Çevreden evrene keman eğitimi üzerine. *Çağdaş Eğitim Dergisi*, 5(47), 19-27.
- Yener, F. (2001). *Müzik kılavuzu*. (Genişletilmiş 6. Basım). İstanbul: Remzi Kitabevi.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2008). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. (7. Baskı). Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- http://www.tdk.gov.tr/index.php?option=com_gts&arama=gts&guid=TDK.GTS.549867bd3fa161.79112828 (İnternette 22 Aralık 2014'te alınmıştır).

Summary

Introduction

Books are written to improve technical skills in violin education just as like every instrument education. Nowadays this books written in intend to be used in instrument education are called "methods" which means "procedure". Methods which are integral parts of instrumental education are a common teaching technique preferred by every musical educator. While target of this research is to examine violin playing techniques in first fascicle of M. Crickboom Method used in violin education, it aims to identify contents of the method in terms of teaching; to what degree it includes the studies about right and left hand techniques required to play violin, and what are technical and musical specifications of exercises, etudes and songs used in this method. Schools are spread in the prominent musical academies during the period which M. Crickboom lived; thus, instrument playing techniques were became systematic within efforts to ensure continuity of these schools. Believed that this situation has improved the rates of committing and using of methods; so theories, methods and techniques about learning-studying process are developed. Relation between examined method and theories aimed the learning-teaching process in education are discussed in the scope of this research. Some psychologists and trainers divided the theories of education in two main groups as; **behavioral-association theories** aiming to explain it via bounds between facts stimulating learning and the response, and **cognitive theories** interested in knowings of individual about the environment and the ways of affections on his behaviors of this knowings. Organism is tend to repeat the reinforced behavior as explained in the behavioral learning approach, and it's possible to form the behaviors of individual via reinforcements. Behaviors reinforced for a long time turn into habits. In accordance with all these statements, it is obvious that it is possible to reach advanced levels from entry level in case of regular and systematic work on instrumental methods, and that is an indispensable educational process in terms of instrument playing techniques and development of musicality. Violin Method

of M. Crickboom which gave the lead to conventional methods and examined in scope of this research, systematically provides several necessary skills included in violin education to students just as in every instrument method. It is obvious that examined method overlaps with its content due to fact that this method processes, in other words reinforces the behavior intended to be provided with training, etude, tune and the referenced song in order.

Methodology

In this descriptive research, content analysis model is used which is one of qualitative research methods. Accordingly, data of research are collected within document analysis method using document scanning technique. Data obtained from the research are classified as tables following steps of content analysis method; coding of data, finding themes, arranging codes and themes, defining and interpreting findings.

Findings

As result of research, there are 87 trainings, 6 etudes, 8 tunes and 6 referenced songs/tunes in first fascicle according to obtained findings. Techniques used in examined fascicle are divided in two groups as right and left hand techniques. Topics discussed in the fascicle are; gaining technical skills like body posture while playing violin, holding violin and fiddlestick, positioning of right arm, holding fiddlestick on strings and direction of violin; education of all strings, détaché and legato bowing techniques; A, B and C positions on left hand; changing strings; fourth interval and behavior of finger holding.

Discussion

Constitution of parallelism of processes included in the method with learning principles of Behavioral-Association Theories, and the fact that pioneers of theories and Crickboom (1871-1947) lived in the same period are showing these theories may be related. Likewise, Crickboom pointed out the mind is a blank page to write experiences

on it referring to John Locke's opinion in prologue of first fascicle, and emphasized to Behavioral Theory in this context. In further studies, it's likely to examine other fascicles of this method alike this research; that's possible to identify said functions of the fascicles and to do an experimental research in terms of if this method is successful about educational practices.